

Cal Bisbe - Cal Barneda

Caldes de Montbui

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer de Barcelona, núms. 11-15
Alçada: 203

Coordenades:

Latitud: 41.63181
Longitud: 2.16428
UTM Est (X): 430390
UTM Nord (Y): 4609235

Classificació

Número de fitxa: 08033 - 87
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern
Segle: XVIII
Any: 1778
Autoria de l'element: Josep Anton de Vic, religiós caputxí
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: la façana està en molt mal estat, així com la fornícula i les balconeres que necessiten una restauració dels elements de forja i enrajolat
Protecció: Legal
Observacions protecció: BCIL (PGOU,1992)
Número inventari: Sí (IPA 35232)
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Ref. Cad.: 05948 DG3009G
Fitxes associades:

[Conjunt del carrer Barcelona](#)

Autoria de la fitxa
Data de registre de la fitxa:

Laura Bosch Martínez
dl., 22/09/2008 - 02:00

Descripció

Casa de planta rectangular, construït entre mitgeres, que consta de planta baixa, dos pisos, i golfes. La coberta de l'edifici és a dues vessants, construïda amb teula àrab, quedant aquesta rematada per un ràfec que sobresurt de la façana d'uns 50 centímetres aproximadament, amb colls de fusta.

Un cop es travessa el portal, hi ha un pati central que donava accés a les diferents plantes, alhora que donava llum a les diferents dependències de la casa.

Les obertures presenten uns eixos verticals de composició i alineació. Aquestes són d'iguals característiques segons les alçades, amb unes proporcions clarament verticals. El portaló d'accés al pati interior, juntament amb una fornícula que recorda l'estil romànic, marca l'eix central de la façana, la qual està arrebossada i en un estat molt avançat de degradació.

A la planta baixa hi ha tres portals emmarcats amb pedra motllurada formant un arc carpanell adovellat molt rebaixat. Destaca el portal forà de fusta de grans dimensions fet amb taulons i clavetejada amb claus de cabota grossa de forma rodona, i on s'hi va incorporar una portó que permetia accedir al pati tancat o antic clastra. L'escudet que protegia la fusta i envoltava el forat per passar-hi la clau ja no hi és. No obstant això encara queda el picaporta del portó realment excepcional.

La part baixa dels brancals té uns pilars que protegien a banda i banda la portalada dels cops de les rodes dels carruatges quan entraven a l'interior del pati. Destaquen també les balconades del primer pis, totes elles amb un voladís fet amb forja i on es disposen les rajoles ceràmiques de 15x15cm alternant els colors verd/groc. Les baranes de les balconeres són de ferro forjat, amb la barra dels dos extrems i del mig recargolada fins acabar només en les extremitats per un pom.

Al segon pis les balconeres són més senzilles, i el voladís és transforma en l'espai mínim, format per tres fileres de maons, amb l'únic objectiu de sostenir una barana de ferro forjat.

Al tercer pis, les obertures, molt més petites i sense cap element arquitectònic destacable; aquest espai correspon a les golfes, que per l'interior correspondria a una sola nau, amb el sostre de fusta que aguanta la teulada.

La façana acaba amb un ràfec pla, per on sobresurten les teules de la coberta amb les mènsules decoratives. A l'interior de l'edifici queden diverses dependències, entre elles el celler, amb volta catalana, realitzades amb peces de ceràmica.

Història

Aquesta casa senyorial, amb una estructura complexa de petit palau, és força singular i representativa dins del nucli antic de la vila de Caldes. Antigament pertanyia a la família Joseph Barneda, i és per aquest motiu que durant molts anys rebé el nom de Cal Barneda, tot i que el nom més popular pel qual es coneix aquest edifici és per Cal Bisbe. Aquest nom fou donada a la casa per la gent del poble, degut a que quan el Bisbe es desplaçava en les seves visites pastorals, s'allotjava en aquest edifici.

S'han trobat els plànols originals de la construcció de l'edifici, signats per en Josep Anton de Vic, religiós caputxí, a l'any 1778.

L'edifici es troba situat al bell mig del casc antic de la vila, en el carrer de Barcelona, un dels més tradicionals. El carrer ha portat, al menys en part, els noms de carrer dels Jueus, carrer Major, carrer de l'Església i segurament també carrer del Mercat. La denominació d'aquest carrer amb el nom actual es documenta a partir de mitjan del segle XV per ésser pas obligatori per anar a la ciutat Comtal.

La forma del carrer es deu possiblement a la inclusió i localització del call jueu, de gran pes a la vila ja en el

segle XIII.

L'estàtua del Sant de la fornícula que queda pel damunt de la porta principal d'accés, va desaparèixer durant la Guerra Civil espanyola,

Bibliografia

AJUNTAMENT DE CALDES DE MONTBUI (1992). Plà Especial de Protecció del Centre Històric. Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Caldes de Montbui. Ajuntament de Caldes de Montbui.

GENERALITAT DE CATALUNYA. (2008). Inventari del Patrimoni Cultural i Imoble de Catalunya. Caldes de Montbui (Vallès Oriental). Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Direcció General del Patrimoni Cultural. Servei d'Arqueologia i Paleontologia. Barcelona, maig de 2008.

MOREU-REY,E. (1962). La rodalia de Caldes de Montbui. Repertori històric de noms de lloc i de persona. Editorial Teide. Barelona.

